

Navne er velkendte, og som vil være med at bekæmpe Mormonismens Onde.

Da vi nu kender Mormonernes Virksomhed i de skandinaviske Lande, da vi ved, at de har et Samfund i København, og er ved at bygge sig en Kirke i Stockholm, opfordrer vi indtrængende Skandinaviens Kvinder til at organisere sig, eller hvor de allerede er organiserede, til at slutte sig i Organisationer, til vor Forening, saa at der i alle Lande kan blive rejst en Bevægelse, der fremtvinger Love mod Mormonernes Propaganda, og som oplyser Offentligheden om, at Mormonismen ikke tilhører Fortiden, men arbejder skjult men kraftigt især blandt uvidende Kvinder rundt om i mange Lande, og paa Grund af disse Kvinders Mangel paa Kendskab til denne nedværdigende Lære, lokker dem til sig, og naar de har faaet dem til Utah, bringer de dem til at indlade sig paa Flerkoneri, idet de lærer, at Kvinden kun kan opnaa Udødelighed gennem Manden. — Tyskland er allerede skredet ind mod Mormonerne ad Lovens Vej, og har udvist 70 Mormonmissionærer i Løbet af et Aar, og dersom vi kan paavirke Lovgivningen i alle Lande, vil Mormonismen efterhaanden forsvinde, og der vil være en Ulykke mindre i Verden.

Vi opfordrer Skandinaviens Kvinder til at forene sig med os for at bekæmpe Mormonismen. Vi ønsker at faa de skandinaviske Kvinders moralske Støtte i vort Arbejde for anti-mormonsk Lovgivning, ligesom vi har deres Støtte i Kampen mod den hvide Slavehandel.

Vi beder dem skaffe os Oplysning om Mormonernes Virksomhed i deres Lande. Det er i sin Orden, at Amerika bliver det første Land, der ad Lovens Vej søger at tilintetgøre Mormonismen; men dette vil hurtigere lykkes, dersom alle civiliserede Lande offentligt fordømmer Mormonismen.

* * *

Redaktionen af „Kvinden og Samfundet“ opfordrer indtrængende alle Dansk Kvindesamfunds Kredse og Medlemmer til at have deres Opmærksomhed henvendt paa denne Sag og til at sende os alle de Oplysninger, de kan skaffe til Veje, om Mormonernes Virksomhed i Danmark.

Af Mangel paa Plads

vil først i næste Nr. følge Fortsættelsen af „Amerikanske Kvinders natiolale Stemmerets Forening“, ligeledes den bebudede Artikel om Tjenestepigeforeningens Arbejde og Betydning.

Fra Kredsene.

Kjellerupkredsen.

Fru *Jutta Bojsen Møller* holdt ved Levring Højskoles Efteraarsmøde Lørdag den 23. f. M. et Foredrag om Kvindesagen for en Forsamling af 2—300 Mænd og Kvinder. Fruen skildrede Kvindens Stilling i Oldtiden, Middelalderen og Nutiden. hvorledes Kvindens Trællev og Flerkoneriet var ophørt ved Kristendommens Indførelse, men hvorledes der endnu var langt igen, inden vi naaede Ligeberettigelse med Manden. Hun ønskede, at Kvinderne, samtidig med at de erholdt Stemmeret, ved Lov maatte blive underkastet en Slags Værnepligt paa den Maade, at de unge Kvinder i en vis Alder *skulde* lære Sygepleje; det vilde ogsaa gavne Landet i Fredstider. Kvindens Skat, udtalte Fruen, er hendes Kvindelighed, den er en egen Magt og virker mest i Kærlighed og Mildhed. Gid Kvinden alle Dage vilde holde sig til Kristendommen og ikke gnave den Gren over, hun sidder paa. — Foredraget paahørtes med stor Opmærksomhed og syntes at vinde Bifald i Forsamlingen.

Kertemindekredsen.

Den 23. Juli holdt Kredsen et Møde ude paa Landet i Dalby hos Gaardejer J. Petersen, der havde indbudt hele Kredsen. Formanden aflagde Beretning om Fællesmødet i Aalborg, og Sangen „Et Ord fra Mændenes Lejr“ blev sunget. Den 5. September, Kredsens Mødeaften, holdt Frk. Trojel fra Agedrup et meget livligt Foredrag om Amerika. Hun fortalte, hvorledes hun havde berejst Amerika fra Øst til Vest, og hvorledes hun ved at tage forskellige Tjenester, efterhaanden som hun kom frem, havde opnaaet sit Maal: at se og lære Landet at kende. Frøkenen dvælede særlig ved de smukkeste Steder i Rocky Mountains“ og „Sierra Nevada“ og fortalte mange pudsige Træk af amerikansk Ferieliv, f. Eks. om, hvorledes man var sin egen Hotelvært ved, naar man rejste ude i Bjergene, i en Vogn at medtage Telt, Hængekøjer, Tæpper, Kogeapparat og forskellige henkogte Sager samt Bøsse og Økse, noget, der nok kunde friste til Efterfølgelse herhjemme, men vel næppe kunde lade sig praktisere selv i saa store Skove som Gribskov. Taleren gav de unge, der gerne vilde ud, men ikke havde Penge at rejse for, det Raad, at lægge „Krop“ til og paa den Maade faa noget af Verden at se.